

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Τήν Πέμπτην, 25ην Μαρτίου/ 7ην Ἀπριλίου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὡς πανηγυρική μνήμη τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Μαριάμ τὴν ἀγνὴν κόρην τῆς Ναζαρέτ καὶ εὐηγγελίσθη αὐτῇ, προσφωνῶν αὐτὴν διὰ τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη», ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά συλλάβῃ ὡς ἄνθρωπον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἅμα τῇ ἀπαντήσῃ αὐτῆς «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα Σου».

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀποτελεῖ «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ τὴν φανέρωσιν τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου», ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐγένετο υἱὸς τῆς Παρθένου, προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν καὶ ἐν ἑαυτῷ διὰ τοῦ ὅλου ἔργου Αὐτοῦ ἡγίασε καὶ ἐθέωσεν αὐτήν.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς Ναζαρέτ, ἔνθα καὶ ἔλαβε χώραν ὁ Εὐαγγελισμός. Ἐνταῦθα, τὴν πρωΐαν τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἐορτῆς μετὰ τὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἄφιξιν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Προσκόπων ὑποδοχὴν, ἔλαβε χώραν ἡ μετὰβασις εἰς τό Προσκύνημα καὶ ἡ θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Jean τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Περσελάβ-Χμελνίτσκι καὶ Βισνέφσκι κ. Ἀλεξάνδρου, Βίνιτσκι καὶ Μπάρσκι κ. Συμεὼν καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ντνεπροντζερζίνσκι καὶ Τσαριτσάνσκι κ. Βλαδιμήρου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεγγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν προεξάρχων ἦν ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος ἡγούμενος ἐν Φχές τῆς Ἰορδανίας, τοῦ ἡγουμένου τοῦ Θαβωρίου Ὁρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τοῦ πρῶην ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Τιβεριάδος Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου, τοῦ ἡγουμένου Αἰ-Λαμπούν Ἀρχιμανδρίτου Σωφρονίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Λεοντίου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ ἄλλων διακόνων, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀκκρης Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου, ψάλλοντος τοῦ ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ προσκυνητοῦ ἐλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς πόλεως Ναζαρέτ ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς τό Τέλ Ἀβίβ κ. Γεννηματᾶ καὶ μετέχοντος ἀθρόου λαοῦ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ κατανύξει, ἐντοπίων τῆς Ναζαρέτ καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καὶ ἄλλων χωρῶν, τόσων πολλῶν, ὥστε ἡ ἐορτὴ αὕτη τῶν Ὁρθοδόξων νά βιώνηται καὶ ὡς ἐορτὴ τῆς πόλεως ὅλης, ἐξ ἧς ὁ Ἀρχηγός τῆς σωτηρίας ἡμῶν Ναζωραῖος ἐκλήθη.

Πρὸς τό εὐσεβές τοῦτο ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ὁ λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς κατήλθε καὶ Ἄγγελος φωτὸς τῇ θεοτόκῳ ἐβόα. Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν παστάδα μόνη φυλάξασα σύλληψιν συλλαβοῦσα τὸν πρό αἰώνων θεὸν καὶ Κύριον, ἵνα τῆς πλάνης σῶσις ὡς θεός, τό γένος τῶν ἀνθρώπων», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

Ἡ χαρμόσυνη ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου πᾶσιν ἐπέφανεν ἡλιακὴν αἴγλην σωτηρίας πέμπουσα καὶ πάντα ἡμᾶς φωταγωγοῦσα, ἐν τῷ πανιέρῳ τούτῳ τούτῳ τόπῳ τῆς Ναζαρέτ σήμερον συνήγαγεν, ἵνα εὐχαριστιακῶς ὑμνήσωμεν καὶ μακαρίσωμεν σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ τὴν πηγὴν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ζωῆς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Δικαίως ἀγάλλεται σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, διότι τό ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον, τό ὑπὸ τοῦ μεγαλοφωνωτάτου Ἡσαίου προφητευθέν, ἐφανερώθη ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός: «Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον κεκρυμμένον μυστήριον γνωρίζεται. Ὁ τοῦ Θεοῦ θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται καὶ χαρὰς εὐαγγέλια ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται».

Τό γεγονὸς τοῦτο τῶν Εὐαγγελίων τῆς χαρὰς βεβαιοῖ ἡ ἀδιάψευστος μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, λέγοντος: «Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἥ ὄνομα Ναζαρέτ... πρὸς Παρθένον Μαρίαμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη. Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί... Ἡ δὲ εἶπε καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω..., ὁ δὲ ἔφη Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύνამις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν αὐτῇ. Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά σου», (Λουκ. 1,26-38).

Ἡ ὄντως ἀναντίρρητος προσφορά τῆς ἁγίας θεοτόκου Μαρίας εἰς τό ἀνθρώπινον γένος ὀφείλεται εἰς τό ὅτι ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θεὸς Λόγος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔσωσεν αὐτό, δηλονότι τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου καὶ τῆς προγονικῆς κατάρας. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Παρθένος ἀγνή Μαρία ἠλευθέρωσε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου. Ἐπὶ πλέον δὲ τό ὄνομα τῆς Παρθένου Μαρίας ἐρμηνεύεται “Κυρία”. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Παναγία θεοτόκος δεσπάζει ὅλων, καθὼς εἶναι πηγὴ καὶ ρίζα τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς διδάσκει καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγων: «Ἀλλὰ καὶ Κυρία ἡ Παρθένος κατὰ τὴν ἀξίαν, ὡς δεσπόζουσα πάντων ... τὸν τε φύσει τοῦ παντός Δεσπότην ἐν Παρθενίᾳ συλλαβοῦσα τε καὶ τεκοῦσα θείως. Ἔτι γε μὴν Κυρία καὶ ὡς ἐλευθέρα μόνον δουλείας καὶ κυριότητος θείας ἐπειλημμένη, ἀλλὰ καὶ ὡς πηγὴ καὶ ρίζα τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας καὶ μάλιστα μετὰ τὸν ἀπόρρητον καὶ χαρμόσυνον τόκον».

Σημειωτέον ὅτι ἡ κυρία θεοτόκος εἶναι πηγὴ καὶ ρίζα τῆς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερίας, διότι ἔτεκε τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὸν Χριστόν, ὡς κηρύττει καὶ ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ, 5,1).

Αυτό τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι καί τό περιεχόμενον τοῦ μηνύματος τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἡ ἀπελευθέρωσις ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας καί τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς πάλιν διδάσκει ὁ Θεῖος Παῦλος: «ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεῖς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεῖς δοῦλός ἐστι Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 7,22).

Τό κήρυγμα τοῦ ὄντος ὑπερφυοῦς καί παραδόξου μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διὰ τῆς ἐπισκιάσεως τῆς δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τῆς Παρθένου Μαρίας συλλήψεως αὐτῆς, «καί ἰδοὺ λήψη ἐν γαστρί καί τέξη Υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦν», ἐπεβεβαίωσεν ὁ Σωτήρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διὰ τῶν ἔργων τῶν θαυμάτων Του, ἐτελείωσε δέ δια τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ Πάθους καί ἀπέδειξε τήν μεγάλην ὠφέλειαν καί σωτηριώδη σημασίαν, δηλαδή τοῦ κηρύγματος, διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ διὰ τῆς εἰς οὐρανοῦς Ἀναλήψεως καί τέλος διὰ τῆς ἐκ τῶν οὐρανῶν πρὸς τοὺς μαθητάς καί ἀποστόλους Αὐτοῦ ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Πνεύματος κατὰ τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

«Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, ἀναφωνεῖ προτρεπτικῶς ὁ συντάκτης τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί τὸν Υἱόν καί Θεόν αὐτῆς. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐάν θέλωμεν, ἀγαπητοί μου, νὰ κατανοήσωμεν τό «ξένον» ὄντως μυστήριον καί κυριολεκτικῶς παράδοξον, ἓνας τρόπος ὑπάρχει: ἡ ἀποξένωσίς μας «ἐκ τῆς ματαίας ἀναστροφῆς ἡμῶν», (Α΄ Πέτρ. 1,18), τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος μᾶς περιβάλλει καί τοῦ ὁποίου τό σχῆμα καί ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ παράγεται, ὁ δέ ποιῶν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, (Α΄ Ἰωάν. 2, 17), κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Τοῦτο ἀκριβῶς ἔπραξε καί Παρθένος Μαρία εἰποῦσα: « Ἴδοῦ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα σου», (Λουκ. 1,38).

«Ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου», δέν συνεπάγεται ἄρνησιν τοῦ Θεοῦ δώρου τῆς ζωῆς καί τῆς κτίσεως, «ἥς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός», (Ἑβρ 11,10), ἀλλὰ μετάνοιαν τοῦ νοῦν εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστιν εἰς τὸν Θεόν Λόγον, τὸν Χριστόν καί τοῦτο διότι ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καί ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καί ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, «οὐκ ἐστίν ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἀλλ’ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί», (Α΄ Ἰωάν. 2, 16), κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν.

Παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες σήμερον τήν τῶν Ἁγίων Ἀγιώτατον Λόγον συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί αὐτῆς Ὑπερευλογημένην Παρθένον καί Θεοτόκον Μαρίαν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ σύν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ βοήσωμεν: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν τήν καθ’ ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν καί δωρηθῆναι τήν εἰρήνην εἰς τήν περιοχὴν ἡμῶν καί εἰς κόσμον ἅπαντα, Ἀμήν».

Μετὰ τήν Θείαν Κοινωνίαν καί τήν Ἀπόλυσιν ἠκολούθησεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πάνδημος λιτανεία εἰς τό κέντρον τῆς πόλεως, ἡ ὁποία καί κατέληξεν εἰς τό Προσκύνημα ἐν ἀγαλλιᾷ, εὐχαριστία καί δοξολογία πολλῇ πρὸς τὸν Θεόν δι’ ὅλα ὅσα ἐχαρίσατο ἡμῖν.

Μετὰ τήν εἰς τό ἡγουμενεῖον σύντομον δεξίωσιν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως τῆς Ναζαρέτ παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν μετ’ ἰχθύων εἰς τὸν Μακαριώτατον καί τήν Συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλοὺς ἄλλους.

Μετά τήν μεσημβρινήν τράπεζαν, ὁ Μακαριώτατος μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐξ Ἀρχιερέων καί ἄλλων Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων ἐπεσκέφθη τήν πλησιόχωρον τῆς Ναζαρέτ πόλιν Τουράν, ἔνθα καί ἐπέβλεψε τήν ἀνακαίνισιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ γενομένην δαπάναις τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/eYMxNdMNlPM>

<http://youtu.be/6zD82XU-0nE>

<http://youtu.be/dd-PguRBq74>

